

VALMISTEYHTEENVETO

1. LÄÄKEVALMISTEEN NIMI

Atropin Aguettant 0,2 mg/ml injektioneste, liuos, esitäytetty ruisku

2. VAIKUTTAVAT AINEET JA NIIDEN MÄÄRÄT

Yksi millilitra injektionestettä sisältää 0,2 milligrammaa atropiinisulfaattia. 5 millilitran esitäytetty ruisku sisältää 1 milligrammaa atropiinisulfaattia.

Apuaineet, joiden vaikutus tunnetaan:

Tämä lääkevalmiste sisältää natriumia.

Yksi millilitra sisältää 3,5 milligrammaa natriumia, mikä vastaa 0,154 mmol natriumia.

5 millilitran esitäytetty ruisku sisältää 17,7 milligrammaa natriumia, mikä vastaa 0,77 mmol natriumia.

Täydellinen apuaineluettelo, ks. kohta 6.1.

3. LÄÄKEMUOTO

Injektioneste, liuos esitäytetyssä ruiskussa

Kirkas ja väritön liuos.

4. KLIINISET TIEDOT

4.1 Käyttöaiheet

Atropin Aguettant -injektionesteen käyttöaiheita ovat

- Vagusstimulaation aiheuttama bradykardia ja bradykardiaan liittyvät tilat, joiden yhteydessä vagaalisen tonuksen estäminen on aiheenmukaista (esimerkiksi sinusbradykardia, eteis-kammiokatkos)
- Anestesian esilääkitys
- Antikolinesteraasien yliannostuksen hoito vastalääkkeenä; orgaanista fosforia sisältävien hyönteismyrkkyjen tai kemiallisessa sodankäynnissä käytettävien hermokaasujen aiheuttaman myrkytyksen hoitoon ja sienten aiheuttaman myrkytyksen hoitoon.

4.2 Annostus ja antotapa

Annostus

Vagusstimulaation aiheuttama bradykardia ja bradykardiaan liittyvät tilat, joiden yhteydessä vagaalisen tonuksen estäminen on aiheenmukaista:

Laskimoon:

Aikuiset

0,5–1 mg atropiinisulfaattia (2,5–5 ml).

Anestesian esilääkitys:

Laskimoon juuri ennen leikkausta; tarvittaessa voidaan antaa lihaksensisäinen annos 30–60 minuuttia ennen leikkausta.

Aikuiset

0,3–0,6 mg atropiinisulfaattia (1,5–3 ml)

Antikolinesterasien yliannostukseen vastalääkkeenä; orgaanista fosforia sisältävien hyönteismyrkkyjen tai kemiallisessa sodankäynnissä käytettävien hermokaasujen aiheuttaman myrkytyksen hoitoon ja sienten aiheuttaman myrkytyksen hoitoon:

Laskimoon:

Aikuiset

0,5–2 mg atropiinisulfaattia (2,5–10 ml), voidaan toistaa 5 minuutin kuluttua ja sen jälkeen 10–15 minuutin välein tarvittaessa, kunnes oireet häviävät (tämä annos voidaan ylittää moninkertaisesti).

Annoksen muuttaminen

Annosta tulee muuttaa potilaan vasteen ja sietokyvyn mukaan. Annosta lisätään yleensä kohti suurinta 3 milligramman kokonaissannosta, kunnes haittavaikutukset ylittävät potilaan sietokyvyn. Tällöin suurin potilaan sietämä annos saavutetaan yleensä pienentämällä annosta hieman.

Erityispotilasryhmät

Varovaisuutta on noudatettava potilailla, joilla on munuaisten tai maksan vajaatoiminta sekä iäkkäillä potilailla (ks. kohta 4.4.).

Antotapa

Ruiskut on tarkoitettu laskimonsisäiseen käyttöön, mutta lääkevalmiste voidaan tarvittaessa antaa lihakseen. Ks. kohdasta 6.6 lääkevalmisten käyttöohjeet ennen lääkkeen antoa.

Esitytetty ruisku ei sovella käytettäväksi lapsilla, koska vaadittava annostelutarkkuus ei ole mahdollinen ruiskun astekolla.

4.3 Vasta-aiheet

- Yliherkkyyys vaikuttavalle aineelle tai kohdassa 6.1 mainituille apuaineille.
- Rakon tyhjenemisen este (esimerkiksi prostatahypertrofia)
- paralyttinen ileus
- vaikea haavainen koliitti ja maha-suolikanavan obstruktivinen sairaus
- ahdaskulmaglaukooma eli ahdas kulma iriksen ja sarveiskalvon välissä
- akuutti verenvuoto ja epävakaa sydän- ja verisuonielimistön tila.

Vasta-aiheet eivät päde atropiiniin käyttöön henkeä uhkaavissa hätätilanteissa (esimerkiksi asystolia, myrkytykset).

4.4 Varoitukset ja käyttöön liittyvät varotoimet

- Atropiini estää SA-solmuketahdistimeen kohdistuvan vagaalisen vaikutuksen ja siksi sitä on käytettävä varoen sellaisilla potilailla, joilla on takyarytmiaa, kongesttiivinen sydämen vajaatoiminta tai sepelvaltimautti.
- Atropiinia on käytettävä varoen sellaisilla potilailla, joilla on hypertreosi, maksa- tai munuaissairaus tai verenpainetauti, sekä potilailla, joiden ruumiinlämpö on korkea tai joilla on kuumetta, sillä se heikentää kykyä hikoilla ja lisää siksi hypertermian riskiä.
- Parenteraalisesti annettavaa atropiinia on käytettävä varoen sellaisilla potilailla, joilla on krooninen keuhkosairausrus, sillä keuhkoputken erityksen vähenneminen voi aiheuttaa keuhkoputken tukoksen.
- Antimuskarineja on käytettävä äärimmäisen varoen potilailla, joilla on autonominen neuropatia. Atropiinia ei saa antaa potilaille, joilla on myastenia gravis, muutoin kuin antikolinesterasin haitallisten muskariniisten vaikutusten vähentämiseksi.
- Atropiini heikentää suoliston motilitettia, rentouttaa ruokatorven alempaa sulkijaa ja saattaa viivästyttää suolen tyhjentymistä. Tämän vuoksi sitä on käytettävä varoen sellaisilla potilailla, joilla on mahahaava,

- esofageaalinen refluksitauti tai refluksiesofagiittiin liittyvä hiatus hernia, ripuli tai maha-suolikanavan tulehdus.
- Atropiinia on käytettävä varoen potilailla, joilla on ileostomia tai kolostomia.
 - Antikolinergit voivat aiheuttaa sydämen rytmihäiriön inhalaatioanestesian aikana (etenkin käytettäessä halotaania).

Erityispotilasryhmät

Henkilöt, joilla on Downin oireyhtymä, vaikuttavat olevan erityisen herkkiä joillekin atropiinin vaikutuksille, kun taas potilailla, joilla on albinismi, saattaa olla heikentynyt herkkyys.

Antimuskarineja on käytettävä varoen iäkkäillä potilailla, ja annosta saattaa olla tarpeen muuttaa, sillä nämä potilaat saattavat olla herkempia haittavaikutuksille.

4.5 Yhteisvaikutukset muiden lääkevalmisteiden kanssa sekä muut yhteisvaikutukset

- Atropiinin vaikutus voi tehostua, jos sitä annetaan samanaikaisesti muiden lääkevalmisteiden kanssa, joilla on antikolinerginen vaikutus. Tällaisia lääkevalmisteita ovat esimerkiksi trisykliset masennuslääkkeet, antispaatiset lääkkeet, Parkinsonin taudin lääkkeet (esimerkiksi amantadiini), jotkut antihistamiinit, fenotiatsiinit, luokan Ia rytmihäiriölääkkeet (esimerkiksi disopyramidi ja kinidiini), antiemeetit ja lihasrelaksantit.
- Atropiini saattaa myös estää sisapridin, domperidonin ja metoklopramidin mahasuolikanavaan liittyvät vaikutukset.
- Viivästyttämällä suolen tyhjentymistä atropiini saattaa muuttaa muiden lääkkeiden imetymistä.

4.6 Fertilitetti, raskaus ja imetyks

Raskaus

Eläinkokeissa ei ole havaittu suoria tai epäsuoria lisääntymistoksisia vaikutuksia (ks. kohta 5.3).

On vain vähän tietoja atropiinin käytöstä raskaana oleville naisille. Äidille ja sikiölle raskauden myöhäisessä vaiheessa tehdtyt atropiinin farmakokinetikan tutkimukset osoittivat, että atropiini läpäisee istukan nopeasti. Atropiinin huippupuuttoisuus sikiön napanuoraveressä saavutettiin noin 5 minuutin kuluttua laskimonsisäisten annosten jälkeen, mutta suurin vaikutus sikiön sydämensykkeeseen ilmeni noin 25 minuutin kuluttua. Atropiinin laskimonsisäinen antaminen raskauden aikana tai synnytyshetkellä saattaa aiheuttaa takykardiaa sikiöllä. Varmuuden vuoksi Atropin Aguettantin käyttöä on suositeltavaa välttää raskauden aikana.

Imetyks

Vähäisiä määriä atropiinia erittyy rintamaitoon ja se saattaa aiheuttaa antimuskariinisia vaikutuksia imeväisellä; imetyks saattaa estyä. Rintaruokinta on lopetettava Atropin Aguettant -hoidon ajaksi.

4.7 Vaikutus ajokykyyn ja koneiden käyttökykyyn

Atropin Aguettantilla on huomattava vaikutus ajokykyyn ja koneiden käyttökykyyn.

4.8 Haittavaikutukset

Atropiiniin liittyvien haittavaikutusten malli voidaan päätöstä sen farmakologisiin vaikutuksiin muskariniisissa ja suurilla annoksilla nikotiinisissa reseptoreissa. Haittavaikutukset ovat annossidonnaisia ja yleensä ohimeneviä, kun hoito lopetetaan. Yleisimpiä suhteellisen pienillä annoksilla ilmeneviä haittavaikutuksia ovat näköhäiriöt, keuhkoputken vähentynyt eritys, suun kuivuminen, ummetus, refluksitauti, kuumat aallot, virtsaamisvaikeudet ja ihmisen kuivuuus. Ohimenevä bradykardia saattaa kehittyä ja sitä voi seurata takykardia ja siihen liittyvä sydämentykyystä ja rytmihäiriötä.

Haittavaikutusten arvointi perustuu seuraavaan yleisyyttä koskevaan määritelmään:

Hyvin yleinen: $\geq 1/10$

Yleinen: $\geq 1/100, < 1/10$

Melko harvinainen: $\geq 1/1\ 000, < 1/100$

Harvinainen: $\geq 1/10\ 000, < 1/1\ 000$

Hyvin harvinainen: $< 1/10\ 000$

Tuntematon: koska saatavissa oleva tieto ei riitä arvointiin.

Yleisyys Elin-järjestelmä	Hyvin yleinen ($\geq 1/10$)	Yleinen ($\geq 1/100, < 1/10$)	Melko harvinainen ($\geq 1/1\ 000, < 1/100$)	Harvinainen ($\geq 1/10\ 000, < 1/1\ 000$)	Hyvin harvinainen ($< 1/10\ 000$)	Tuntematon (koska saatavissa oleva tieto ei riitä arvointiin)
Immuuni-järjestelmä				Allergiset reaktiot	Anafylaksia	
Hermosto		Kiihtyneisyys, inkoordinaatio, sekavuus ja/tai aistiharhat (etenkin suurilla annoksilla), hypertermia	Psykoottiset reaktiot	Kohtaukset, uneliaisuus		Päänsärky, levottomuus, ataksia, unettomuus
Silmät	Näköhäiriöt (mydriasi, akkommodaation estyminen, näön sumentuminen, valonarkkuus)					
Sydän		Takykardia (rytmihäiriöt, ohimenevä bradykardian paheneminen)			Eteisperäiset rytmihäiriöt, kammiovärinä, angina, hypertensiivinen kriisi	
Verisuonisto		Kuumat aallot				
Hengityselimet, rintakehä ja välikarsina	Keuhkoputken vähentynyt eritys					

Yleisyys Elin-järjestelmä	Hyvin yleinen (≥1/10)	Yleinen (≥1/100, <1/10)	Melko harvinainen (≥1/1 000, <1/100)	Harvinainen (≥1/10 000, <1/1 000)	Hyvin harvinainen (<1/10 000)	Tuntematon (koska saatavissa oleva tieto ei riitä arviointiin)
Ruoansulatus-elimistö	Suun kuivuminen (nielemis- ja puhumis- vaikuedet, jano), parasympaattinen mahasuolikanavan estyminen (ummetus ja refluksitauti), mahanesteen erityksen estyminen, makuaistin menetys, pahoinvoindi, oksentelu, turvotus					
Iho ja iholalainen kudos	Anhidroosi, urtikaria, ihottuma					
Luusto, lihakset ja sidekudos						
Munuaiset ja virtsatiet		Virtsarakon parasympaattisen hallinnan estyminen, virtsaretentio				

Erityispotilasryhmät

Atropiini saattaa aiheuttaa kiihtymystä, inkoordinaatiota, sekavuutta ja/tai aistiharhoja erityisesti iäkkäillä. Epidemiologisessa tutkimuksessa ilmoitettiin kognitiivisten kykyjen heikkenemisestä antimuskariineja saaneilla iäkkäillä potilailla. Potilaat, joilla on Downin oireyhtymä, saattavat olla herkempia antimuskariinisille vaikutuksille.

Epäillyistä haittavaikutuksista ilmoittaminen

On tärkeää ilmoittaa myyntiluvan myöntämisen jälkeisistä lääkevalmisteen epäillyistä haittavaikutuksista. Se mahdollistaa lääkevalmisteen hyöty-haitta-tasapainon jatkuvan arvioinnin. Terveydenhuollon ammattilaisia pyydetään ilmoittamaan kaikista epäillyistä haittavaikutuksista seuraavalle taholle:

www-sivusto: www.fimea.fi

Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus Fimea

Lääkkeiden haittavaikutusrekisteri

PL 55

FI-00034 Fimea

4.9 Yliannostus

Aikuiset:

Toksinen annos: > 10 mg atropiinia

Letaaliannos: noin 200 mg

Oireet:

Huomattava suun kuivuminen ja siihen liittyvä poltava tunne, nielemisvaikeudet, korostunut valonarkkuus, mydriaasi, kuumat aallot ja ihmisen kuivuus, kohonnut ruumiinlämpö, ihottuma, pahoinvoimi, oksentelu, takykardia ja hypertensio. Keskushermiston stimulaatio saattaa aiheuttaa levottomuutta, vapinaa, sekavuutta, kiihtyneisyyttä, aistiharhoja ja sekavuustilan; tätä seuraa lisääntyvä unelaisuus, tokkuraisuus ja yleinen keskushermiston depressio, joka päättyy kuolemaan verenkierron ja hengityksen vajaatoiminnan seurauksena.

Hoito:

Akuutin yliannostuksen hoitona annetaan oireenmukaista ja elintoimintoja ylläpitävää hoitoa. Vaikeissa tapauksissa on annettava 1–2 mg fysostigmiinia hitaasti laskimoon. Annos voidaan toistaa tarpeen mukaan, sillä se poistuu elimistöstä nopeasti. Diatsepaamia voidaan antaa sekavan potilaan sedaatiota varten, mutta atropiinimyrkyksen myöhäisessä vaiheessa ilmenevä keskushermiston depression riski on vasta-aihे suurille annoksille sedatiivia. Riittävä hengitystie tulee säilyttää ja hengitysvajausta voidaan hoitaa hapen ja hiilidioksidin inhalaatiolla. Kuumetta alennetaan kylmillä kääreillä ja haalealla vedellä. Riittävä nesteiden saanti on tärkeää. Virtsakatetrin asettaminen saattaa olla tarpeen. Jos valoherkkyyttä ilmenee tai se on todennäköistä, potilasta tulee hoitaa pimennetyssä huoneessa.

Akuutin yliannostuksen hoitona annetaan oireenmukaista ja elintoimintoja ylläpitävää hoitoa. Vaikeissa tapauksissa tulee antaa fysostigmiinia 0,02–0,04 mg/painokilo hitaasti laskimoon. Annos voidaan toistaa tarpeen mukaan, sillä se poistuu elimistöstä nopeasti. Diatsepaamia voidaan antaa sekavan potilaan sedaatiota varten, mutta atropiinimyrkyksen myöhäisessä vaiheessa ilmenevä keskushermiston depression riski on vasta-aihे suurille annoksille sedatiivia. Riittävä hengitystie tulee säilyttää ja hengitysvajausta voidaan hoitaa hapen ja hiilidioksidin inhalaatiolla. Kuumetta alennetaan kylmillä kääreillä ja haalealla vedellä. Riittävä nesteiden saanti on tärkeää. Virtsakatetrin asettaminen saattaa olla tarpeen. Jos valoherkkyyttä ilmenee tai se on todennäköistä, potilasta tulee hoitaa pimennetyssä huoneessa.

5. FARMAKOLOGISET OMINAISUUDET

5.1 Farmakodynamiikka

Farmakoterapeutinen ryhmä: Belladonna ja johdannaiset, ATC-koodi: A03BA01

Vaikutusmekanismi

Atropiini on antimuskariininaine, joka estää täysin asetyylikoliinin toiminnan postganglionarisissa hermopäätteissä, ja vaikuttaa siten eksokriiosten rauhasten, sileiden lihasten, sydänlihaksien ja keskushermiston reseptoreihin. Se vaikuttaa perifeeriseen ja keskushermostoon, joskin sillä on tuskin havaittava vaiketuskeskushermostoon kliinisesti käytettävillä annoksilla.

Farmakodynamiset vaikutukset

Perifeerisiä vaikutuksia ovat takykardia, vähentynyt syljen, hien, kyynelten ja mahaneesteiden sekä keuhkoputken ja nenän eritteiden tuotanto, suoliston heikentynyt motilitetti ja virtsaamisen estyminen. Atropiini nopeuttaa sinussykettä sekä sinoatriaalista ja AV-johtumista. Sydämensyke nousee yleensä, mutta aluksi saattaa ilmetä bradykardiaa.

Atropiini estää eritystä koko hengityselimistössä ja rentouttaa bronkodilataatiota aiheuttavia keuhkoputken sileitä lihaksia .

5.2 Farmakokinetiikka

Imeytyminen

Atropiinin huippupitoisuus plasmassa saavutetaan noin 30–60 minuutin kuluttua lihaksensisäisen annoksen antamisen jälkeen.

Jakautuminen

Jakautumistilavuus on noin 2–3 l/kg, ja alle 50 prosenttia annoksesta sitoutuu plasman proteiineihin.

Biotransformaatio

Atropiini metaboloituu mikrosomaalisten mono-oksigenaasientsyyymi ja atropiiniesteraasin välityksellä neljäksi pääasialliseksi metabolitiiksi. Kun atropiinisulfaattia on annettu laskimonsisäisesti, noin 50 prosenttia annoksesta metaboloituu ja noin 30–50 prosenttia annetusta annoksesta erittyy muuttumattomana atropiinina.

Eliminaatio

Eliminaation puoliintumisaika on noin 2–4 tuntia. Noin 30–50 prosenttia annoksesta erittyy virtsaan muuttumattomana lääkkeenä.

Iäkkääät

Atropiinin eliminaation puoliintumisaika on yli kaksinkertainen iäkkäillä potilailla (> 65-vuotiailla) aikuisiin verrattuna.

5.3 Prekliiniset tiedot turvallisuudesta

Ei-kliinisissä tutkimuksissa havaittiin vaikutuksia vain altistuksilla, joiden katsottiin ylittävän riittävästi ihmisen suurimman altistuksen, mikä osoittaa, ettei sillä ole juurikaan merkitystä kliniseen käyttöön.

6. FARMASEUTTISET TIEDOT

6.1 Apuaineet

Natriumkloridi

Suolahappo, väkevä (pH:n säättöön)

Infusionesteisiin käytettävä vesi

6.2 Yhteensovimattomuudet

Koska yhteensovimattomuustutkimuksia ei ole tehty, lääkevalmisteita ei saa sekoittaa muiden lääkevalmisteiden kanssa.

6.3 Kestoaika

3 vuotta

Avaamisen jälkeen: lääkevalmiste on käytettävä välittömästi.

6.4 Säilytys

Tämän lääkevalmisten säilytyksessä ei tarvitse noudattaa erityisiä säilytysolosuhteita.

6.5 Pakkaustyyppi ja pakkauskoot

5 millilitran esitetytety polypropeeniruisku, jossa on polypropeenikorkki ja steriili ulkopinta. Ruiskut on yksittäispakattu läpinäkyväen läpipainopakkaukseen. Esitetytetyt ruiskut on pakattu 10 kappaleen pahvipakkauksiin.

Männän tulppa on matalan viskositeetin silikoniöljyllä silikonoidua tyypin I klooributyylkumia.

6.6 Erityiset varotoimet hävittämiselle ja muut käsittelyohjeet

Käyttöohjeet:

Noudata tarkasti ruiskun käyttöohjetta.

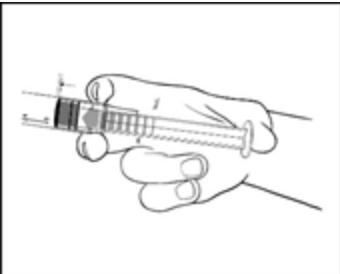
Esitetytetyt ruisku on tarkoitettu käytettäväksi vain yhdellä potilaalla. Hävitä ruisku käytön jälkeen. EI SAA KÄYTTÄÄ UUDELLEEN.

Avaamattoman ja ehjän läpipainopakkauksen sisältö on steriili, eikä pakkausta saa avata ennen kuin juuri ennen käyttöä.

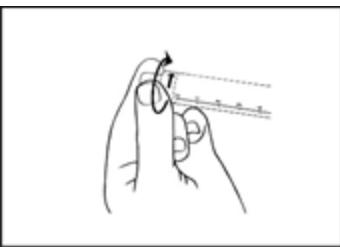
Lääkevalmiste tulee tarkistaa silmämäärisesti koostumuksen ja värijäytymien suhteen ennen käyttämistä. Vain kirkkaan, värittömän liuoksen, jossa ei ole hiukkasia tai sakkaa, saa käyttää.

Lääkevalmistetta ei tule käyttää, jos ruiskun sinettisuljin on rikkoutunut.

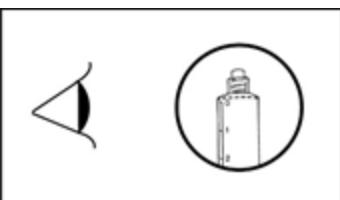
Lääkevalmistetta Atropin Aguettant 0,2 mg/ml injektioneste, liuos esitetyssä ruiskussa voi käyttää aseptista tekniikkaa noudattaen steriilillä alueella.

1. Ennen ruiskun avaamista paina mäntää lujasti, niin että mäntä vapautuu.

2. Kierrä kärjen suojusta, niin että sinetti murtuu.

3. Varmista, että suojuus on kokonaan irronnut.

4. Poista ruiskusta ilma painamalla mäntää kevyesti.

5. Lüttä ruisku laskimokanyliin/-katetriin.
Ruiskuta tarvittava määrä painamalla mäntää varovasti.

Käyttämätön valmiste tai jälte on hävitettävä paikallisten vaatimusten mukaisesti. Lääkevalmistetta ei saa sekoittaa muiden lääkevalmisteiden kanssa.

7. MYYNTILUVAN HALTIJA

Laboratoire Aguettant
1 rue Alexander Fleming
69007 Lyon
Ranska

8. MYYNTILUVAN NUMERO(T)

33620

9. MYYNTILUVAN MYÖNTÄMISPÄIVÄMÄÄRÄ/UUDISTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

Myyntiluvan myöntämisen päivämäärä: 11.07.2016
Viimeisimmän uudistamisen päivämäärä: 31.03.2021

10. TEKSTIN MUUTTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

25.01.2022

PRODUKTRESUMÉ

1. LÄKEMEDLETS NAMN

Atropin Aguettant 0,2 mg/ml, injektionsvätska, lösning i förfylld spruta

2. KVALITATIV OCH KVANTITATIV SAMMANSÄTTNING

En ml injektionsvätska, lösning innehåller 0,2 mg atropinsulfat. En 5 ml förfylld spruta innehåller 1 mg atropinsulfat.

Hjälpämnen med känd effekt:

Detta läkemedel innehåller natrium.

En ml innehåller 3,5 mg natrium motsvarande 0,154 mmol natrium.

En 5 ml förfylld spruta innehåller 17,7 mg natrium motsvarande 0,77 mmol natrium.

För fullständig förteckning över hjälpämnen, se avsnitt 6.1.

3. LÄKEMEDELSFORM

Injektionsvätska, lösning i förfylld spruta

Klar och färglös lösning.

4. KLINISKA UPPGIFTER

4.1 Terapeutiska indikationer

Atropin Aguettant injektionsvätska, lösning är avsedd för:

- Vagalt orsakad bradykardi och bradykarditillstånd där hämning av vagustonus är indicerad (t.ex. sinusbradykardi, atrioventrikulärt block).
- Preanestetisk medicinering.
- Behandling av en överdos av antikolinesteraser som antidot; för behandling av förgiftning av organofosfatsekticider eller av kemiska stridsgaser ("nervgaser") samt för behandling av svampförgiftning.

4.2 Dosing och administreringssätt

Dosing

Vagalt orsakad bradykardi och bradykarditillstånd vid vilka hämning av vagustonus är indicerad:

Intravenös användning.

Vuxna:

0,5–1 mg atropinsulfat (2,5–5 ml).

Preanestetisk medicinering:

Intravenös administrering omedelbart före kirurgi; kan om nödvändigt ersättas av en intramuskulär administrering 30–60 minuter före kirurgi.

Vuxna:

0,3–0,6 mg atropinsulfat (1,5–3 ml).

Vid överdos av antikolinesteraser som antidot; för behandling av förgiftning av organofosfatinsekticider eller av kemiska stridsgaser ("nervgaser") samt för behandling av svampförgiftning:

Intravenös användning.

Vuxna:

0,5–2 mg atropinsulfat (2,5–10 ml), kan upprepas efter 5 minuter och därefter var 10:e till 15:e minut efter behov tills tecken och symtom försvinner (denna dos kan överskridas många gånger).

Dosjusteringar

I allmänhet ska doseringen justeras efter patientens behandlingssvar och tolerans. Dosen ökas tills biverkningarna inte är tolererbara, vanligtvis till en total högsta dos på 3 mg. Påföljande doser reduceras något i förhållande till denna högsta tolererbara dos.

Särskilda populationer

Försiktighet tillråds för patienter med nedsatt njur- eller leverfunktion samt för äldre (se avsnitt 4.4).

Administreringssätt

Sprutorna är avsedda för intravenös användning men kan administreras intramuskulärt om nödvändigt. Anvisningar om användning av läkemedlet före administrering finns i avsnitt 6.6.

Den förfyllda sprutan är inte anpassad för administrering till pediatrika patienter, eftersom graderingen inte möjliggör exakt uppmätning av läkemedelsmängden.

4.3 Kontraindikationer

- Överkänslighet mot den aktiva substansen eller mot något hjälpmämne som anges i avsnitt 6.1.
- Utflödeskår i blåsan (t.ex. prostatahypertrofi).
- Paralytisk ileus.
- Svår ulcerös kolit och obstruktiv sjukdom i mag-tarmkanalen.
- Glaukom med sluten kammarvinkel eller smal vinkel mellan iris och kornea.
- Akut blödning med instabil kardiovaskulär status.

Kontraindikationer är inte tillämpliga på användningen av atropin i livshotande akutsituationer (t.ex. asystoli, förgiftningar).

4.4 Varningar och försiktighet

- Atropin blockerar vagal hämning av sinusknutans hjärtstimulering och ska sålunda användas med försiktighet till patienter med takyarytmier, kronisk hjärtinsufficiens eller kranskärlssjukdom.
- Atropin ska användas med försiktighet till patienter med hypertyreoidism, lever- eller njursjukdom eller hypertoni samt till patienter med förhöjd temperatur eller feber eftersom det minskar förmågan att svettas och sålunda ökar risken för hypertermi.
- Parenteralt administrerat atropin ska användas med försiktighet till patienter med kronisk lungsjukdom eftersom en minskning av bronkiella sekretionen kan leda till att sekretproppar bildas i bronkerna.
- Antimuskarina medel ska användas med yttersta försiktighet till patienter med autonom neuropati. Atropin ska inte ges till patienter med myasthenia gravis utom för att minska muskarina biverkningar av en antikolinesteras.
- Atropin minskar tarmmotiliteten, slappnar av den nedre esofagussfinktern och kan fördröja tömning av magsäcken. Det ska därför användas med försiktighet till patienter med magsår, esofagusreflux eller hiatusbråck som förknippas med refluxesofagit, diarré eller gastrointestinal infektion.
- Atropin ska användas med försiktighet till patienter med ileostomi eller kolostomi.
- Under inhalationsanestesi (speciellt med halotan) kan antikolinergika orsaka hjärtarytmier.

Andra särskilda populationer

Personer med Downs syndrom tycks ha en ökad känslighet för vissa av atropinets verkningar, medan personer med albinism kan ha en minskad känslighet.

Antimuskarina medel ska användas med försiktighet till äldre och en dosminskning kan vara nödvändig eftersom dessa patienter kan vara känsligare för biverkningar.

4.5 Interaktioner med andra läkemedel och övriga interaktioner

- Effekterna av atropin kan förstärkas genom samtidig administrering av andra läkemedel med antikolinerg aktivitet, t.ex. tricykliska antidepressiva, antispasmodika, antiparkinsonmedel (t.ex. amantadin), vissa antihistaminer, fenotiaziner, antiarytmika klass Ia (t.ex. disopyramid och kinidin), antiemetika, muskelavslappnande medel.
- Atropin kan även motverka de gastrointestinala effekterna hos cisaprid, domperidon och metoklopramid.
- Genom att fördröja tömning av magsäcken kan atropin ändra absorptionen av andra läkemedel.

4.6 Fertilitet, graviditet och amning

Graviditet

Djurstudier tydde inte på direkta eller indirekta skadliga effekter vad gäller reproduktionstoxicitet (se avsnitt 5.3).

Det finns inga eller begränsad mängd data från användningen av atropin i gravida kvinnor. Studier av farmakokinetiken för atropin hos moder och foster under sen graviditet tyder på att atropin snabbt passerar placentabariären. Medan toppkoncentrationer av atropin i navelsträngsblood nåddes omkring 5 minuter efter intravenösa doser, inträffade den maximala effekten på fostrets hjärtfrekvens efter omkring 25 minuter. Intravenös administrering av atropin under graviditet eller vid fullgångenhet kan orsaka takykardi hos fostret. Som en förebyggande åtgärd bör man helst undvika användning av Atropin Aguettant under graviditet.

Amning

Spärnämnder av atropin förekommer i bröstmjölk och kan orsaka antimuskarina effekter hos spädbarnet. Mjölkavsondringen kan hämmas. Amning ska avbrytas under behandling med Atropin Aguettant.

4.7 Effekter på förmågan att framföra fordon och använda maskiner

Atropin Aguettant har påtaglig effekt på förmågan att framföra fordon och använda maskiner.

4.9 Biverkningar

Mönstret för de biverkningar som ses med atropin kan oftast relateras till deras farmakologiska effekter på muskarina och, i högre doser, nikotina receptorer. Biverkningarna är dosrelaterade och vanligtvis reversibla när behandlingen sätts ut. De vanligaste effekterna som förekommer med relativt små doser är synstörningar, minskad bronkiell utsöndring, muntorrhet, förstopning, reflux, blodvallning, miktionssvårighet och torr hud. Övergående bradykardi kan utvecklas, följt av takykardi med hjärtklappning och arytmier.

Bedömningen av biverkningar grundar sig på följande definition av frekvenser:

Mycket vanliga: $\geq 1/10$

Vanliga: $\geq 1/100$ till $< 1/10$

Mindre vanliga: $\geq 1/1\ 000$ till $< 1/1\ 000$

Sällsynta: $\geq 1/10\ 000$ till $< 1/1\ 000$

Mycket sällsynta: $< 1/10\ 000$

Ingen känd frekvens (kan inte beräknas från tillgängliga data)

Frekvens Organ-system	Mycket vanliga ($\geq 1/10$)	Vanliga ($\geq 1/100$ till $< 1/10$)	Mindre vanliga ($\geq 1/1\ 000$ till $< 1/100$)	Sällsynta ($\geq 1/10\ 000$ till $< 1/1\ 000$)	Mycket sällsynta ($< 1/10\ 000$)	Ingen känd frekvens (kan inte beräknas från tillgängliga data)
Immunsystemet				Allergiska reaktioner	Anafylaxi	
Centrala och perifera nervsystemet		Excitation, inkoordination, mental förvirring och/eller hallucinationer (speciellt vid högre doser), hypertermi	Psykotiska reaktioner	Anfall, sömnighet		Huvudvärk, rastlöshet, ataxi, insomni
Ögon	Synstörningar (mydriasis, hämmad ackommodationsförmåga, dimsyn, fotofobi)					
Hjärtat		Takykardi (arytmier, övergående förvärrad bradykardi)			Förmaks-arytmier, kammarflimmer, angina, hypertensiv kris	
Blodkärl		Blodvallning				
Andningsvägar, bröstkorg och mediastinum	Minskad bronkiell utsöndring					
Magtarmkanalen	Muntorrhett (svårighet att svälja och tala, törst), parasympatisk hämning av magtarmkanalen (förstoppning och reflux), hämning av magsekretion, smakförlust, illamående, kräkning, uppsväld känsla					
Hud och subkutan vävnad	Anhidros, urticaria, utslag					

Frekvens Organ-system	Mycket vanliga ($\geq 1/10$)	Vanliga ($\geq 1/100$ till $< 1/10$)	Mindre vanliga ($\geq 1/1\,000$ till $< 1/100$)	Sällsynta ($\geq 1/10\,000$ till $< 1/1\,000$)	Mycket sällsynta ($< 1/10\,000$)	Ingen känd frekvens (kan inte beräknas från tillgängliga data)
Muskuloskeletala systemet och bindväv						
Njurar och urinvägar		Hämning av den parasympatiska kontrollen av urinblåsan, urinretention				

Andra särskilda populationer

Atropin kan orsaka excitation, inkoordination, förvirring och/eller hallucinationer i synnerhet hos äldre. En epidemiologisk studie rapporterade på samma sätt sänkt kognitiv förmåga hos äldre patienter som erhöll antimuskarina medel.

Patienter med Downs syndrom kan vara känsligare för antimuskarina effekter.

Rapportering av misstänkta biverkningar

Det är viktigt att rapportera misstänkta biverkningar efter att läkemedlet godkänts. Det gör det möjligt att kontinuerligt övervaka läkemedlets nytta-riskförhållande. Hälso- och sjukvårdspersonal uppmanas att rapportera varje misstänkt biverkning till:

webbplats: www.fimea.fi

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet Fimea

Biverkningsregistret

PB 55

00034 Fimea

4.9 Överdosering

Vuxna:

Toxisk dos: >10 mg atropin

Letal dos: cirka 200 mg

Symtom:

Markant munorrhett följd av en bränndande känsla, svårighet att svälja, uttalad fotofobi, mydriasis, blodvallning och torrhett i huden, förhöjd kroppstemperatur, utslag, illamående, kräkning, takykardi och hypertoni.

Rastlöshet, tremor, förvirring, excitation, hallucinationer och delirium kan vara ett resultat av CNS-stimulering. Detta följs av ökande sömnighet, omtocknat tillstånd och allmän central depression som slutar i döden på grund av cirkulations- och andningssvikt.

Behandling:

Behandling av akut överdos består av symptomatisk och stödjande terapi. I allvarliga fall ges fysostigmin, 1 till 2 mg, som administreras långsamt intravenöst. Dosen kan upprepas vid behov eftersom det elimineras snabbt från kroppen. Diazepam kan administreras för att lugna en deliriös patient men risken för central depression som uppträder sent under atropinförsgiftning kontraindicerar stora doser sedativ. Adekvat luftväg ska upprätthållas och andningssvikt kan behandlas med inhalation av syrgas och koldioxid. Feber sätts ned genom applicering av kytpaket eller tvättning med svamp och ljummet vatten. Adekvat vätskeintag är viktigt.

Urinkatetrising kan vara nödvändigt. Om fotofobi förekommer eller är troligt ska patienten skötas i ett mörklagt rum.

Behandling av akut överdos består av symptomatisk och stödjande terapi. I allvarliga fall ges fysostigmin, 0,02 till 0,04 mg/kg kroppsvikt, som administreras långsamt intravenöst. Dosen kan upprepas vid behov eftersom det elimineras snabbt från kroppen. Diazepam kan administreras för att lugna en deliriös patient men risken för central depression som uppträder sent under atropinförgiftning kontraindicerar stora doser sedativ. Adekvat luftväg ska upprätthållas och andningssvikt kan behandlas med inhalation av syrgas och koldioxid. Feber sätts ned genom applicering av kylpaket eller tvättning med svamp och ljummet vatten. Adekvat vätskeintag är viktigt. Urinkatetrising kan vara nödvändigt. Om fotofobi förekommer eller är troligt ska patienten skötas i ett mörklagt rum.

5. FARMAKOLOGISKA EGENDRÖCKEN

5.1 Farmakodynamiska egenskaper

Farmakoterapeutisk grupp: Belladonnaalkaloider och derivat, ATC-kod: A03BA01

Verkningsmekanism

Atropin är ett antimuskarint medel som kompetitivt motverkar acetylkolin vid postganglionära nervändar och sårunda påverkar receptorer hos exokrina körtlar, glatt muskulatur, hjärtsmuskel och centrala nervsystemet. Det har perifera och centrala verkningsmått, även om det nästan inte har någon påvisbar effekt alls på CNS i doser som används kliniskt.

Farmakodynamisk effekt

Perifera effekter inkluderar takykardi, minskad salivproduktion, svettutsöndring, bronkiell, nasal, lakrimal och gastrisk utsöndring, minskad tarmmotilitet och hämning av miktion.

Atropin ökar sinusfrekvensen samt sinoatriell överledning och AV-överledning. Hjärtfrekvensen ökar vanligtvis men en initierad bradykardi kan förekomma.

Atropin hämmar sekretionen i luftvägarna och minskar tonus i bronkiell glatt muskulatur, vilket ger upphov till bronkdilatation.

5.2 Farmakokinetiska egenskaper

Absorption:

Toppkoncentrationer av atropin i plasma efter intramuskulär administrering nås efter cirka 30–60 minuter.

Distribution:

Distributionsvolymen är cirka 2–3 l/kg och mindre än 50 % av dosen är bunden till plasmaproteiner.

Biotransformering:

Atropin metaboliseras av de mikrosomala monooxygenasenzymerna och atropinesteras till fyra huvudsakliga metaboliter. Efter intravenös administrering av atropinsulfat metaboliseras cirka 50 %, medan cirka 30–50 % av den administrerade dosen utsöndras som oförändrat atropin.

Eliminering:

Elimineringshalveringstiden är omkring 2 till 4 timmar. Omkring 30 till 50 % av dosen utsöndras i urinen som oförändrat läkemedel.

Äldre

Elimineringshalveringstiden för atropin är mer än fördubblad hos äldre (>65 år) jämfört med vuxna.

5.3 Prekliniska säkerhetsuppgifter

Effekter iakttogs i prekliniska studier endast vid exponeringar som ansågs tillräckliga utöver den maximala humana exponeringen, vilket har fåga relevans för klinisk användning.

6. FARMACEUTISKA UPPGIFTER

6.1 Förteckning över hjälpmitt

Natriumklorid
Koncentrerad saltsyra (för pH-justering)
Vatten för injektionsvätskor

6.2 Inkompatibiliteter

Då blandbarhetsstudier saknas skall detta läkemedel inte blandas med andra läkemedel.

6.3 Hållbarhet

3 år.

Efter öppnandet: produkten måste användas omedelbart.

6.4 Särskilda förvaringsanvisningar

Inga särskilda förvaringsanvisningar.

6.6 Förfärdignings- och innehåll

5 ml förfylld spruta av polypropen med hätta av polypropen. Steril yttre yta. Individuellt förpackad i en genomskinlig blisterförpackning, i kartong om 10.

Kolvproppen är tillverkad av klorobutylelastomer typ I som silikoniseras med en silikonolja med låg viskositet.

6.6 Särskilda anvisningar för destruktion och övrig hantering

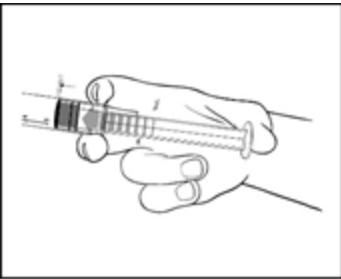
Bruksanvisning:

Var noga med att följa bruksanvisningen för sprutan exakt.

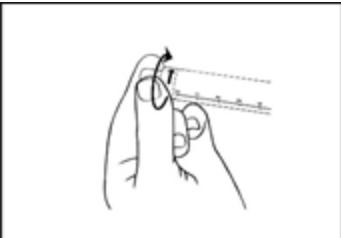
Den förfyllda sprutan är endast avsedd för en patient. Kassera sprutan efter användning. FÅR EJ ÅTERANVÄNDAS.

Innehållet i ett öppnat och oskadat blister är sterilt och får inte öppnas förrän det ska användas.
Produkten ska inspekteras visuellt med avseende på partiklar och missfärgning före administrering. Endast klar, färglös lösning som är fri från partiklar eller utfällningar får användas.
Produkten ska inte användas om säkerhetsförsäglingen på sprutan är bruten.

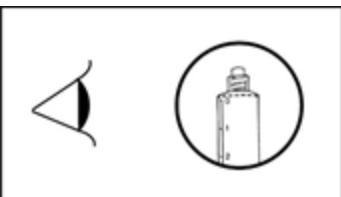
Med användning av aseptisk teknik kan Atropin Aguettant 0,2 mg/ml, injektionsvätska, lösning i förfylld spruta användas i ett sterilt område.

1. Innan sprutan öppnas, tryck ordentligt på kolvstången för att bryta loss sprutkolven.

2. Vrid av hättan så att förseglingen av sprutspetsen bryts.

3. Kontrollera att förseglingshättan har avlägsnats helt.

4. Avlägsna luft ur sprutan genom att trycka lätt på kolven.

5. Anslut sprutan till intravenösa infarten.
Tryck ordentligt på kolven för att injicera den erforderliga volymen.

Ej använt läkemedel och avfall ska kasseras enligt gällande anvisningar. Detta läkemedel får inte blandas med andra läkemedel.

7. INNEHAVARE AV GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

Laboratoire Aguettant
1 rue Alexander Fleming
69007 Lyon
Frankrike

8. NUMMER PÅ GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

33620

9. DATUM FÖR FÖRSTA GODKÄNNANDE/FÖRNYAT GODKÄNNANDE

Datum för det första godkännandet: 11.07.2016

Datum för den senaste förnyelsen: 31.03.20.21

10. DATUM FÖR ÖVERSYN AV PRODUKTRESUMÉN

25.01.2022